

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: GŽ.116/05
Brčko, 11.05.2005. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Kadrić Zijada kao predsjednika vijeća, te Gligorević Ruže i Tešić Dragane kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužilaca Z. N. i M. N. iz M., zastupani po punomoćniku O. M., advokatu iz B., protiv tuženog S. o. dd S. – Filijala T., zastupanog po punomoćnicima S. S. i F. A., dipl.pravnicima, radi naknade štete, odlučujući o žalbama tužilaca i tuženog protiv presude Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.545/01-I-4 od 03.12.2004. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 11.05.2005. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalbe tužilaca Z. N. i M. N. iz M. i tuženog S. o. dd S. – Filijala T. se odbijaju i presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.545/01-I-4 od 03.12.2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o Ź e n j e

Prvostepenom presudom obavezan je tuženi S. o. dd S. – Filijala T. da tužiteljici Z. N. isplati na ime naknade nematerijalne štete za fizičke bolove iznos od 900,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 03.12.2004. godine kao dana presuđenja, pa do konačne isplate, a tužiocu M. N. na ime naknade nematerijalne štete za fizičke bolove iznos od 900,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 03.12.2004. godine kao dana presuđenja, pa do konačne isplate, a sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Sa viškom tužbenog zahtjeva koji se odnosi na naknadu štete za pretrpljene fizičke bolove tužiocu su odbijeni, kao i sa zahtjevom za naknadu štete na ime pretrpljenog straha. Istom presudom tuženi je obavezan da tužiocima naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.190,80 KM u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Protiv ove presude žale se tužiocu iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom člana 283. stav 1. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH – u daljem tekstu ZPP ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 5/00, 1/01 i 6/02). U žalbi ističu da je prvostepeni sud nepravilno odlučio kada je tužioce sa viškom zahtjeva za pretrpljene fizičke bolove odbio, kao i sa zahtjevom za naknadu štete na ime pretrpljenog straha. Nije bilo osnova, kako se u žalbi navodi, da se tužiocima ne prizna izdatak na ime sastava podneska od 12.09.2004. godine od strane advokata kao njihovog punomoćnika, niti da se troškovi punomoćnika utvrde prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata ("Službene novine F BiH", broj 22/04). Predlažu da se žalba uvaži, pobijana presuda ukine i održi glavna rasprava pred Apelacionim sudom Brčko

Distrikta BiH ili da se ista presuda preinači i tužbeni zahtjev tužilaca usvoji u cijelosti.

Tuženi S. o. dd S. – Filijala T. žali se samo na dio prvostepene presude koji se odnosi na odluku o troškovima spora i ističe da ista nije donesena prema uspjehu tužilaca u sporu, a shodno odredbi člana 102. stav 2. ZPP. U obrazloženju odluke o troškovima pominju se dvije rasprave koje nisu ni održane (05.12.2003. godine i 19.01.2004. godine). Ne zna se kolika je osnovica za vrijednost spora, a ako se uzme vrijednost spora naznačena u tužbi 4.332,00 KM, tada bi za sastav tužbe i na ime naknade za pristup na ročišta advokatu pripadala naknada od 150,00 KM prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji BiH ("Službene novine F BiH", broj 67/02). Predlaže da se žalba uvaži i pobijana presuda preinači, tako da se troškovi postupka dosude prema uspjehu stranaka u sporu ili da se ista presuda ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

U odgovoru na žalbu tužilaca, tuženi S. o. dd S. – Filijala T. predlaže da se žalba tužilaca kao neosnovana odbije i prvostepena presuda u pobijanom dijelu potvrdi.

Žalbe tužilaca i tuženog nisu osnovane.

Iz činjeničnog utvrđenja u prvostepenom postupku slijedi da su tužioci Z. N. i M. N. u saobraćajnoj nezgodi koja se desila dana 15.10.2001. godine na lokalnom putu u mjestu Č. pretrpjeli štetu zbog zadobivenih povreda i to tužiteljica Z. povrede glave, nosa i ruke, a tužilac M. udarac u grudni koš i lijevu nogu, koje su od strane vještaka medicinske struke okvalifikovane kao lake tjelesne povrede kod oboje.

Prema nalazu vještaka dr N. M., hirurga ortopeda, tužiocu su trpjeli fizičke bolove umjerenog intenziteta u trajanju 2-3 dana sa prelaskom u blage, pa je, po ocjeni ovog suda, tužiocima, s obzirom na intenzitet i dužinu trajanja fizičkih bolova, dosuđena adekvatna naknada pravilnom primjenom odredbe člana 200. preuzetog Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", broj 29/78).

S obzirom da su tužioci zadobili lake tjelesne povrede usljed kojih su, prema nalazu vještaka dr S. Č., neuropsihijatra, isti pretrpjeli intenzivan primaran strah u trajanju od 2-3 sekunde, potom strah srednjeg intenziteta u trajanju od 2 sata i sekundarni strah blažeg intenziteta u trajanju od 3 dana, usljed koga nije narušena psihička ravnoteža oštećenih, niti je strah kod tužilaca bio intenzivan i dužeg trajanja, to je pravilno prvostepeni sud zaključio da istima ne pripada naknada po ovom osnovu. Naime, ne pripada naknada štete oštećenom za svaki strah, nego samo kad je prouzrokovani strah naročito intenzivan, a poremaćaj s njim izazvan trajnije prirode. Strah koji predstavlja povredu zdravstvenog i tjelesnog integriteta ličnosti (strah za život, koji nastaje u trenucima kada se neko lice nađe suočeno sa smrću, zatim strah koji prouzrokuje depresije, neurotična stanja, traumatske šokove ili trajaniji psihički poremećaj sa mogućnošću prouzrokovanja i težih posljedica) predstavlja vid nematerijalne štete, za koju se dosuđuje pravična novčana naknada.

Bez osnova je i žalbeni prigovor tužilaca da im pripada naknada za sastav podneska od 12.09.2004. godine od strane advokata kao njihovog punomoćnika,

pošto je zaista bilo nepotrebno u podnesku komentarisati nalaz vještaka dr N. M., kada je na ročištu održanom samo par dana ranije, tj. 07.09. 2004. godine bio prisutan dr M. kao i punomoćnik tužilaca, kome je od strane prvostepenog suda naloženo samo da dostavi adrese za tužioce.

Tačno je da prvostepeni sud nije primijenio Advokatsku tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Federacije BiH ("Službene novine F BiH", broj 22/04), pošto bi primjena iste bila u suprotnosti sa Nalogom Supervizora za Brčko od 15.07.2003. godine.

Iz navedenih razloga žalba tužilaca je neosnovana u cijelosti, a žalba tuženog nije osnovana iz slijedećih razloga:

Netačan je navod u žalbi tuženog da su u troškove spora uračunati izdaci za dva ročišta koja nisu održana i to ročište od 05.12.2003. godine i 19.01.2004. godine, pošto je prema podacima u spisu na ročištu koje je održano dana 05.12.2003. godine za tuženog pristupila punomoćnik advokat J. D. iz B., dok je dana 19.01.2004. godine održano ročište za posredovanje.

Tačan je žalbeni navod tuženog da u razlozima prvostepene presude, koji se odnose na odluku o troškovima spora nije navedena osnovica, ali iz iznosa od 194,40 KM, koliko je prvostepeni sud utvrdio naknadu za sastav tužbe od strane advokata i naknadu koja pripada advokatu za zastupanje na ročištima, slijedi da je prvostepeni sud uzeo osnovicu od 4.332,00 KM, koliko je u tužbi označena vrijednost spora. Ovo stoga što prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji BiH ("Službene novine F BiH", broj 67/02) advokatu pripada naknada za sastav tužbe i za pristup advokata na ročišta prema članu 7. stav 1. Advokatske tarife F BiH i člana 50. stav 1. Advokatske tarife F BiH iznos od 150,00 KM (50 bodova x 3 KM), a zbog više tužilaca ista je uvećana za 20%, prema članu 36. stav 3. Advokatske tarife F BiH (za 30,00 KM), a što čini iznos od 180,00 KM, na koji se dodaje porez na promet usluga od 8%, koji odgovara iznosu od 14,40 KM (član 42. Advokatske tarife F BiH), a što ukupno iznosi 194,40 KM, kako je prvostepeni sud i utvrdio, te o troškovima spora odlučio shodno uspjehu tužilaca u sporu, a u smislu člana 102. stav 2. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH.

Iz navedenih razloga valjalo je žalbu tužilaca i žalbu tuženog kao neosnovane odbiti i pobijanu presudu u cijelosti potvrditi, a na osnovu člana 295. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Zijad Kadrić